

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. α'.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας

Τριώδιον

Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ΡΓ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων. Ὁ
ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν

ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον,
ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὁ
οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι
καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων
πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ
θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι
εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου
τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων
ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ
τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ
ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος
εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρύναι
πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν
ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσεται τὰ
ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς
ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσιν,
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη
τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ
τοῖς λαγωαῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς,
ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι
ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ
τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος,
καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ
ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ
θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ
έρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ
μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν

αὐτή. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι
τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον, δόντος
σου αὐτοῖς συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου
τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ
πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ
πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν
χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς
τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ
ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται. Αἰσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη
αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Ἀπαγγελλομένου ἐπίσης τοῦ Προοιμιακοῦ, ὁ
Ἱερεὺς ἵσταται ἀσκεπῆς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης
ἢ καὶ ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ,
ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ Σολέα (ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῳ), καὶ
ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς Εὐχὰς τοῦ Λιχνικοῦ·*

ΙΕΡΕΥΣ (μυστικῶς)

ΕΥΧΗ ΠΡΩΤΗ

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον,
μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν
προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποιήσον μεθ' ἡμῶν
σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ
ὁδῷ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ
φοβεῖσθαι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι
μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ
Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν
θεοῖς, Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς
ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν,
καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ
Ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν
σου, ἱατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·
ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου·
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν
ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας·
καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης
ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον,
καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν·

πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΡΙΤΗ

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ
ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ
μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας
τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε,
πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ
ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι
τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις
δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων
ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν
τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην
τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα
καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων
σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς
ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΕΜΠΤΗ

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχραντῷ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπατα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι· καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος.

Ἐλέει καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΚΤΗ

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγῆται ἀγαθωσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ καὶ τα ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην βασιλείαν, διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἡμῖν ἀγαθῶν· ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ τῆς νῦν ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὑμνοῦντάς σε τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΒΔΟΜΗ

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ

πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας. Ὁ διαχωρήσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἑξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἑξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἑξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινὴν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθέντος τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, ὁ μὲν Τερεὺς παραμένει ἐν εὐλαβείᾳ ἐνώπιον τῆς ἁγίας

Τραπεζῆς, ὁ δὲ Διάκονος ποιεῖ σχῆμα πρὸς τὸ Τερέα,
καὶ ἐξελθὼν τοῦ ἱεροῦ Βήματος, διὰ τῆς βορείας
πύλης, καὶ στὰς πρὸ τῆς Ωραίας πύλης, καὶ βλέπων
κατ' ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, λέγει τὴν
Μεγάλην Συναπτὴν, ἥτοι τὰ "Εἰρηνικά."

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλῶτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 1. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυσάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὥσπερ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνευμά μου, καὶ σὺ ἔγνωνς τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχεες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. α'.

Στιχηρὸν Α'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ἥσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

Στιχηρὸν Β'.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἦχθη, ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Αἵδου, καὶ ἐπύρηνθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Στιχηρὸν Γ'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρὸν Δ'.

Γεννηθῆτω τὰ ῥά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει

τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός,
λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἰαίδου
κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι,
καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι
δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὸν Ε'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,
τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός
ἐστίν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν,
Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ
νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης
σέσωσται, χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει
δαιμόνων πλάνη, Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται,
διάβολος κατήργηται.

Στιχηρὸν Ϛ'.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ
τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ
τὴν Ἑγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ
εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ
μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς
ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα
ἐσμυρτισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα
καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Μὴ
πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις
τῶν Προφητῶν, καὶ γινῶτε, ὅτι αὐτός
ἐστίν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ
Παντοδύναμος.

Στιχηρά. Τῆς Ὁσίας.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν
ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ
ἐπισυρόμενον μιαντήριοι, ἡ δὲ σὴ αἴσθησις,
καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων ἡ
συνειδήσις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ
ἐπιστροφὴν ἐνείργασατο· εἰκόνι γὰρ
προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος,
πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου
πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρῶρσίᾳ τὸ τίμιον,
Εὐλον προσεκύνησας.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν
ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ
ἐπισυρόμενον μιαντήριοι, ἡ δὲ σὴ αἴσθησις,
καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων ἡ
συνειδήσις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ
ἐπιστροφὴν ἐνείργασατο· εἰκόνι γὰρ
προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος,
πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου
πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρῶρσίᾳ τὸ τίμιον,
Εὐλον προσεκύνησας.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς
ἀγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον
ἐνθεν εἵληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν
καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα,
τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα,
προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν
παθῶν ἀγριότητα διὰ πολιτείας, ἡμέρωσας

λεπτύνασα σαρκός, δι' ἐγκρατείας
ἀείμνηστε, Μήτηρ τὰ οἰδήματα.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν
τὰς εἰκόνας, εὐσεβῶς ἀπειλήψας,
τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν
ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ
τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὥς καὶ τοῖς
ὔδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι,
καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς
Θεόν σου ἐντεύξεσι, καὶ νῦν παρῴρησά,
πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη
δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος δ'.

Ἐθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ
σου ἡ δύναμις, ὅτι καὶ ἡ πρόην Πόρνη
ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὅθεν καὶ τὸ
ἀσθενὲς ἀπορριψαμένη, γενναίως ἀντέστη
κατὰ τοῦ διαβόλου· διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς
νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Οκτωήχου - -

Καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. α'.**

Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ Ἦχου.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς
ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη
ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιετής τοῦ ὕδατος,
ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος,
τότε τὸν βυθὸν ἐπέzeugεν ἀβρόχως, Ἰσραήλ,
νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπύργως ἡ
Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον
τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμemptος
μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἑμμανουήλ, ἔμεινεν

ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προὖν, καὶ φανεῖς ὡς
ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ (χαμηλοφώνως)

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

Ἑσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν,
εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Φιλάνθρωπε, Κύριε.
Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς
λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι
πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ
ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί.

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΛΑΟΣ

Ἦχος β'.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε
δοξάζει.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἑσπέρας Προκείμενον.

ΧΟΡΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ
περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν

αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρόπει αἶνος, σοὶ πρόπει ὕμνος, σοὶ δόξα
πρόπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνην πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλῖνας οὐρανοὺς καὶ
καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν
σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρωπῷ κριτῇ
οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων
ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες
ἔλεος καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν·
οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα,
ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης
ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ
ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ

Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμὴν.)

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν Σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν,
καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς
ἁσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ
θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς
φιλόανθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Αἶδου
πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σῶζων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα,
κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς
καὶ σωτηρίας, σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω,
ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος, οἰκήσας τάφῳ
δέ, ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, συναναστήσας
ἐαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός, διὰ τοῦτο βοῶμεν·
Φιλόανθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ξένη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ἄδου
κάθοδος, Φιλόανθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας
γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους
συναναστήσας ἐαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός,
τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου
ἡξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν
σὴν τριήμερον Ἑγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν
ἁμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκῆτορας καταξιῶν,
ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ
τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς
ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον
ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιλόανθρωπε, καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. **Τῆς Ὁσίας.**

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ
πάθη τῆς σαρκὸς, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας
ἔτεμες, τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ
τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ῥέιθροις
τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἅπασαν
κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς
μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην
Ὁσία ἐορτάζομεν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος β'.

ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν
πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα,
ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις
φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν
περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυθεῖν,
ὄν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις
βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρηγορίαν πρὸς
αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα
ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὡδὴν τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν

λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΛΑΟΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενεῖας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ
καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τοῦ Τριωδίου ---

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ
κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν,
ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα
ἐδίδασκες ὑπεροχᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται
γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος
ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἑγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἐπλασας
τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιланθρωπίαν σου
ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἧς καὶ
τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)